

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

П О С Т А Н О В А
від 22 лютого 2006 р. N 182
Київ

**Про затвердження Порядку
проведення державного
соціально-гігієнічного моніторингу**

{ Із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ
N 1065 ([1065-2019-п](#)) від 04.12.2019
N 826 ([826-2020-п](#)) від 09.09.2020 }

Відповідно до статті 33 Закону України "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення" ([4004-12](#)) Кабінет Міністрів України **п о с т а н о в л я є**:

1. Затвердити Порядок проведення державного соціально-гігієнічного моніторингу, що додається.

2. Міністерству охорони здоров'я забезпечити фінансування видатків, пов'язаних з проведенням державного соціально-гігієнічного моніторингу, у межах коштів, передбачених Міністерству у державному бюджеті на відповідний рік.

3. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2007 року.

Прем'єр-міністр України

Ю. ЄХАНУРОВ

Інд. 28

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 22 лютого 2006 р. N 182

**ПОРЯДОК
проведення державного соціально-гігієнічного
моніторингу**

Загальна частина

1. Державний соціально-гігієнічний моніторинг - це система спостереження, аналізу, оцінки і прогнозу стану здоров'я населення та середовища життєдіяльності людини, а також виявлення причинно-наслідкових зв'язків між станом здоров'я населення та впливом на нього факторів середовища життєдіяльності людини (далі - моніторинг).

2. Моніторинг проводиться з метою забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення і використовується для складання соціально-економічних прогнозів.

3. Моніторинг проводиться на державному рівні на основі розробленої і затвердженої МОЗ за погодженням із заінтересованими центральними органами виконавчої влади методики, а також санітарних правил та інших методичних документів.

4. Інформаційний фонд даних державного соціально-гігієнічного моніторингу (далі - інформаційний фонд) - це база даних про стан здоров'я населення та середовища життєдіяльності людини, сформованих на основі результатів аналізу причинно-наслідкових зв'язків між станом здоров'я населення та впливом на нього факторів середовища життєдіяльності людини. Складовою частиною інформаційного фонду є дані державної системи моніторингу довкілля.

5. Завданнями моніторингу є:

1) формування інформаційного фонду;

2) виявлення причинно-наслідкових зв'язків між станом здоров'я населення та впливом на нього факторів середовища життєдіяльності людини на основі їх системного аналізу і оцінки ризику для здоров'я людини;

3) підготовка пропозицій щодо поліпшення діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з питань забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення.

6. У рамках проведення моніторингу використовуються дані спостереження за:

1) станом здоров'я населення і факторами впливу на нього середовища життєдіяльності людини, у тому числі біологічними (вірусні, бактеріальні, паразитарні), хімічними, фізичними (шум, вібрація, ультразвук, інфразвук, тепловий, іонізуючий, неіонізуючий та інші види випромінювання), соціальними (харчування, водопостачання, умови побуту, праці та відпочинку) та іншими факторами - установи та заклади державної санітарно-епідеміологічної служби МОЗ, Мінбуд, Мінагрополітики, установи Академії медичних наук;

2) природно-кліматичними факторами, джерелами техногенної дії на навколишнє природне середовище, у тому числі на атмосферне повітря, поверхневі та підземні води, ґрунти - Міндовкілля, МНС, Мінагрополітики, Держводгосп;

{ Підпункт 2 пункту 6 із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ N 1065 ([1065-2019-п](#)) від 04.12.2019, N 826 ([826-2020-п](#)) від 09.09.2020 }

3) радіаційним станом - організації, що здійснюють радіаційний контроль;

4) соціальним середовищем - Мінпраці;

5) станом охорони та умовами праці - МОЗ, Мінпраці, МНС, Держкомстат;

6) структурою і якістю харчування, безпекою харчових продуктів для здоров'я населення - установи та заклади державної санітарно-епідеміологічної служби, державні установи ветеринарної медицини.

7. Моніторинг проводиться шляхом:

1) вивчення показників стану здоров'я населення і факторів впливу на нього середовища життєдіяльності людини;

2) збирання, зберігання, оброблення і систематизації даних про результати спостереження за станом здоров'я населення і факторами впливу на нього середовища життєдіяльності людини;

3) використання інформаційної бази даних про стан здоров'я населення і середовища життєдіяльності людини.

8. Результати моніторингу використовуються для:

1) виявлення факторів, що шкідливо впливають на стан здоров'я населення, та їх оцінки;

2) прогнозування стану здоров'я населення і середовища життєдіяльності людини;

3) розроблення невідкладних і довгострокових заходів щодо запобігання та усунення впливу шкідливих факторів середовища життєдіяльності людини на стан здоров'я населення.

9. Установи та заклади Держсанепідемслужби здійснюють:

1) збирання, зберігання, первинне оброблення, оцінку інформації, отриманої в ході моніторингу, і передачу її МОЗ;

2) інформування органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, а також громадян про результати моніторингу;

3) внесення органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування пропозицій щодо забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення.

10. Установи та заклади державної санітарно-епідеміологічної служби на водному, залізничному та повітряному транспорті здійснюють:

1) формування баз даних про результати моніторингу на відповідному виді транспорту;

2) проведення аналізу результатів моніторингу, виявлення причинно-наслідкових зв'язків між станом здоров'я населення і факторами впливу на нього середовища життєдіяльності людини, що спостерігаються на відповідному виді транспорту;

3) внесення органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування пропозицій щодо забезпечення санітарного та

епідемічного благополуччя населення, визначення факторів, що шкідливо впливають на стан здоров'я населення, та їх усунення;

4) передачу узагальнених результатів моніторингу до інформаційного фонду.

11. МОЗ здійснює:

1) формування інформаційного фонду;

2) методичне забезпечення роботи з проведення моніторингу;

3) підготовку для органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування пропозицій щодо реалізації заходів, спрямованих на охорону здоров'я населення та середовища життєдіяльності людини;

4) роботу з удосконалення технологій приймання та передачі даних інформаційними каналами зв'язку для формування інформаційного фонду.

12. МОЗ за погодженням із заінтересованими центральними органами виконавчої влади визначає структуру, обсяг і періодичність передачі до інформаційного фонду результатів моніторингу.

13. Обмін даними моніторингу між органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, установами та закладами, що беруть участь у його проведенні, здійснюється на безоплатній основі.

Про затвердження Порядку проведення державного соціально-гігієнічного моніторингу
Постанова Кабінету Міністрів України; Порядок від 22.02.2006 № 182
Редакція від 17.09.2020, підстава — [826-2020-п](#)
Постійна адреса:
<https://zakon.rada.gov.ua/go/182-2006-%D0%BF>

Законодавство України
станом на 31.03.2026
чинний

182-2006-p

Публікації документа

- Офіційний вісник України від 07.03.2006 — 2006 р., № 8, стор. 86, стаття 440, код акта 35333/2006
- Урядовий кур'єр від 05.04.2006 — № 64